

ترٲو نگلیں ارس

اُستاد حیات شوکت

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

www.balochiacademy.org

Email: balochiacademy@gmail.com

All Rights are reserved.

© بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

(انسٹریٹ ایڈیشن)

تزو نگلیں ارس	♦	کتابء نام
اُستاد حیات شوکت	♦	شاعر
شوکت برادرز پریس، کراچی	♦	پرنٹر
2017	♦	اولی چاپ
120 کلدار	♦	نہاد

ISBN # 978-969-680-031-6

نامدات

منی لوگبانک

بی بی

زینبء

نامء

- 10 ☆ حیاتِ ”بالا خانہ“ (شکور زاہد)
- 12 1_ نعت
- 13 2_ چٹاں ار سے بہر چیت پلے بیت
- 14 3_ دُوراوشت ے منا تو ار کنتے
- 15 4_ مُرتگیں ارواہِ پُشت ے زندگیں دردے رُدیت
- 16 5_ لال چہ آزمان ے زمین ے اتلگ
- 18 6_ جبر در شان کنت شپ گوں چراگاں
- 20 7_ منی ساہگ
- 21 8_ تہاریں شپ پہ مہکانے ز ریت انت
- 23 9_ بہار گاہ ے سہر پیت پلے وتا سینگار کنت نازل
- 24 10_ گلگیں مہرنگ دل ے وش اوں مناوژ نام کرتگ تو
- 25 11_ گنداں ساچان ے بہاری جمہراں
- 27 12_ چہ دل ے اوتاگاں گُشے سستگ زندگی
- 29 13_ گُڑا زرشان کناں روچ ے

- 30 - تیوگیں دنیا در شنگ سارء
- 32 - سرزمینء بلوچستان شاد بیات آباد بیات
- 33 - ظلم ء زورء کشگیں دز چک گممران انت
- 34 - شب گوں ماہ استالاں سمبہیت
- 36 - مرچی دنیا اوں شاہیگان بُوتگ
- 37 - تی پُلّیں توارے اوں شبء کیت
- 38 - ہر دیں کہ منی دوست پریشان بیت کندیت
- 39 - گوں کئے پریات کنناں زند چہ من بیزار انت
- 40 - وتارا پیش مدار نازل ترا من ساریء دیستگ
- 41 - بیت حجاب روح منی نازل وتا سیدگار کنت
- 42 - منی زندء واہشت ء ارمان کجاشت
- 43 - چتور مئے کڈک ء بزمشے بلیتیں
- 44 - دیدگاں دوست انت مناماتیں وتن
- 45 - نوں منازاناں یل کنان انت زند
- 46 - پشومانان کہ من دوستی چیا کت
- 47 - تی تزانگ ء دیاتاں مہرے شوہازتگ
- 48 - چیدگے بستگ جہان ء دیدگانی
- 49 - تی کارچیں چماں دل ء رانشان کت

- 50 32۔ شپ منی زردء وا ہگ ء اوستانی بر انت
- 51 33۔ مصیبت من ہزار رنگیں بہ گنداں
- 52 34۔ من تئی مہراں دوروچی دل مہ بستیں دز یکتیں
- 53 35۔ بیامنی مہرنگ من ترا چاراں
- 54 36۔ ترا کلما نٹیں گیراں رنجیننگ
- 55 37۔ منی زندء بہار گاہ ءے و تن ماتیں و تن ماتیں
- 56 38۔ من روچ ء گوں گم ء گوا زیناں
- 57 39۔ یلیں بیلاں شمنے ہوش پہ کا گار انت
- 59 40۔ مروچاں مہرنگ گلاب شنزیت
- 61 41۔ دردء بازار ء گور جنگ زہیراں
- 62 42۔ وتی دردانی سوک ء نارگ ء اوں
- 63 43۔ دل ء گوں انگراں شوداں وتیگ ء
- 64 44۔ بر پیں امروز ء شہدیں ترانے گوں
- 65 45۔ جنتی حورے گل گشے نشنگ کہسراں
- 66 46۔ ناں حیاں ء میتگ ء آں تئی پکر ء جنت ء
- 67 47۔ سینگ ء مہر ء لذتے دیم دے
- 68 48۔ بزگر ء واریں غریباں انگت و اب ات شما
- 70 49۔ ”گل وتی مسکیں مہپراں رندیت“

- 71 50۔ تئی کا گدیں لنٹاں منی دل گار کتگ
- 73 51۔ دل گنہگار انت چم ملامت انت
- 74 52۔ مہرء دوستی تو پچ گپتگاں چہ منا
- 76 53۔ تہاری ایبئی ء را سکین دنت
- 77 54۔ ذگریں حیاں شہدیں گماں پُل دڑو شمء
- 78 55۔ ادلساں پوشیت ز بادء امبراں و ہدے مُشیت
- 79 56۔ لچہ
- 81 57۔ تو مئے مہمان ءے ماتئی پاسبان
- 82 58۔ تئی آہگ ء بہ بیت حال چپنچومن گل کناں
- 83 59۔ مہلبیں کندگانی تئی شنکاں
- 85 60۔ درد
- 87 61۔ بے وتیں امروز ء راہ ء سبہہینیت
- 89 62۔ درد کج انت دل ء من دلبر ء یاتاں کپاں
- 91 63۔ دلکشیں دنیا ء تہا اتک اوں پہ ردی
- 93 64۔ نستگیں ارواہ ء وتی نبیت روک کتگ
- 94 65۔ منی دل نہ بوتگ راہ ء منی چماں بُرت منا
- 95 66۔ بنگران انت و ہد منی ہمراہی ء
- 97 67۔ نگاہ ء باتن ء ترا نگ شموشتاں

- 99 68۔ پکرے آزمان ء بن انت شہدی تزان
- 101 69۔ من پل دپیں بیگاہ ء مہرے شوہاز کناں
- 103 70۔ گز یوگ ء اوں من کہ مرچی
- 104 71۔ چداں چے رپتگ ءے دلبرہمائے
- 105 72۔ آزمان رنگیں دڑوشمے لال ء
- 106 73۔ گشے نیست انت
- 107 74۔ تپتگیں زہیرانی آس ء سٹنگ اوں
- 108 75۔ مئے قسمت ء گشے مدام رندا ئیں زندگی
- 110 76۔ شادہانی شب شہاریت دیدگاں
- 111 77۔ دل ء چہ کہ درکیت زبائے گشیت
- 112 78۔ تزانگاں بکشائیت دل ء ہوشاماں نہ بارت
- 113 79۔ زہیرانی زر ء گب ء منا بارت
- 114 80۔ ہر دیں دردے چہ جبین ء جننزیت
- 115 81۔ ہفت رنگی ایں شار ء وتی لیٹین وت ء بچار
- 116 82۔ وتی مستیانی شہر ء منی تزانگاں بہ برگوں
- 117 83۔ دل ء گل
- 119 84۔ جمہراں بٹامی رگام گورنگ تو سر پدے
- 120 85۔ باگ ء بہار پہ مولم ء موسم درا تنگ انت

- 121 86۔ ہمبو ہیں گونگاں سر پہ تاہیرے کشتنگ
- 122 87۔ تمہاہ متیگ ءِ حالے بہ شنگیت
- 124 88۔ روج بہار گاہ ءِ منزل ءِ رپنگ بَلتنگ
- 125 89۔ شپانی سینگاں مہر ءِ نشانی گونیں کیت
- 127 90۔ لچہ
- 128 91۔ چیا مہرنگ منی زہر انت مروچی
- 129 92۔ منی زرد ءِ کہ ایر نشنگ ہما انت کلکشان
- 130 93۔ تڑانگاں وزن دات زہیراں رپت ءِ کُت

حیاتِ ”بالا خانہ“

استاد حیات شوکت ءِ شعرانی دپتر ”ترونگلیں ارس“ پہ بلوچی زبان ءِ لہزانک ءِ نوکیں مستاکے وَنہ انت بلتے پہ زبان ءِ لہزانک ءِ الم ءِ یک جوانیں گیشی یے۔ من نزانناں اے کتاب ءِ بابت ءِ من کجام بستار ءِ نبشتہ بکن انت، یک شاگردے ءِ بستار ءِ یا بلوچی اکیڈمی ءِ کارگشاد ءِ جہت ءِ پرچا کہ اے چاریں دانکانی نبشتہ کنگ ءِ وہد ءِ منی چماں بالا خانہ ءِ بلوچی اکیڈمی دوئیں ظاہرات انت۔ بالا خانہ کہ منی اوّلی لہزانکی مکتب انت ءِ استاد حیات شوکت ءِ بندر۔

شعری مجلسانی براہ، بالا خانہ ءِ کماش پہ زبان دوست ءِ شاعراں ہدوک ات ءِ بالا خانہ پہ بلوچی شاعر ءِ لہزانناں یک چمگے ات۔ بلوچی زبان ءِ ٹننگیں ڈرائیں مسافراں وتی دم، بالا خانہ ءِ سارت کُت ءِ وتی ٹنّ پروشت انت۔ استاد ءِ آتزاب ءِ ہر وہد ءِ شاعر ءِ لہزانناتی یک چمّی یے است ات۔ اے کسانیں کوٹی پہ بلوچی شاعراں یک مزنیں دربر جاہے ءِ کم نہ ات ءِ استاد ءِ رہشونی ءِ راہدر بری ءِ مرچی بلوچی شاعری ءِ آزمان ءِ بازیں استالے ڈرپشگ ءِ انت ءِ ہمے استالانی

نیام ءیک ماہے کہ مرچی مئے نیام ء ساڑی نہ انت۔ بلئے اے ماہ ء رُژن تاں
 ابد است ء مانیت۔ استاد حیات ء شاعری وتی و ہد ء زمان ء آدینک انت کہ آئی ء
 تہا استاد ء نزوریں بالاد ء محکمیں اوست ء حیال شریں وڑے ء گندگ بنت۔

بلوچی اکیڈمی ء ہر و ہد ء شاعر ء لیز انتانی کتاب چاپ کنگ انت ء انگت
 کنگ ء انت۔ اے دگہ لیز انکی ء راجی کارانی ہمرائی ء اے جُہد ہم کنگ بُو ہگ ء
 انت کہ بلوچی زبان ء شعری ء رد انکی مڈی کتابی دروشم ء پہازگ ء راج ء وانوکاں
 سر کنگ بہ بنت۔ پہ اکیڈمی ء دیمروئی ء کارانی گہتری ء جوانی ء حاترا شے نیکیں شور
 ء صلاح مئے رہشونی ء کن انت۔

شکور زاہد

جنرل سیکریٹری، بلوچی اکیڈمی

دیدگ ء ساہ ء منی جان انت رسول ء عربی
بے دواہاں منی درمان انت رسول ء عربی

من گناہانی وتی معافیء لوٹاں چہ تو
مئے تہاریں شبپء مہکان انت رسول ء عربی

یا حُدا مارا رسول ء تو بہ بر زیارت ء
اے منی کرنیگیں ارمان انت رسول ء عربی

من وتی قسمتء مریچی سرا ناز کناں
کہ منی گڈکء مہمان انت رسول ء عربی

تاں حیاتاں تئی نامء من سد کہ باتاں
محشرء اوں منی دیمپان انت رسول ء عربی

چھاں ار سے بہ رچیت پلے بیت
زردء آہے بہ سز پیت پلے بیت

مئے دلء واہگء بہارگاہء
گل گوں مہراں بے رُدیت پلے بیت

لاڑکیں دہرء دامن ء ہر دیں
تزانگے مئے بہ کپیت پلے بیت

درد گوں امبازگاں منی زردء
اندراوت بہ سز پیت پلے بیت

بے انانی ء دُردپیں نازل
ہر دیں وابء بے گڑیت پلے بیت

دل پدا شوکتء زہیر نالیں
تئی پہ ہلکء بہ رسیت پلے بیت

دُور اوشتِے منا توار کنئے
اے وڑا تو و منا گار کنئے

من تئی مہپرانی وشبُوہاں
تو کہ بانک و تا سینگار کنئے

زندگی من وتی ترا بخشات
تو کنیاءِ را وتی دشتار کنئے

دیدگ ءِ ساہ ءِ مئے دل ءِ بندے
ٹہل ءِ نازاں چیا ہزار کنئے

بیا گوں بانوری ادلساں نازل
شوکت ءِ پرچا بے کرار کنئے

مُرَتگیاں اَرَواہِءِ پُشتِءِ زندگیں دردے رُدیت
مئے نصیبِءِ سرزمینِءِ آزیگیں پُٹے گُدیت

دیدگاں شانکیتِ زِرِّءِ جُہلانکیِءِ اوژناگ کنت
دل نزانان پہ کئی اے موئم ءِ یاتاں زَریت

تزانگاں پوشیتِ گلابِءِ وِشْبُوہانی ساہگِءِ
گوں کئی یاتاں حیاںِءِ دامنِءِ پُلے سمرِ پیت

دین ءِ دنیاِءِ موالاں دل وتی پجّار کنت
نیستیِءِ بابِءِ سُرمینیتِ گوں زہیراں سمبہیت

میتگِءِ لالِءِ بہ سبزیتِ مئے دلِءِ اوتاگِ پدا
زندِءِ جنگجاہاں دلِءِ یک کَلرے بلکیں رُدیت

تو حیاتِ گوں آسیں اِروزِءِ وتا پچّہ بیار
دُژمنِءِ زُوراکیِءِ لہتیں کپیت ءِ گار بیت

لال چہ آزمانءِ زمینءِ اتلگ
قاصدءِ گُشت کہ حسینہ اتلگ

شہدیں گالانی گُلّیں دیوانءِ
دوست منی بیگہءِ دژینءِ اتلگ

پہ منے امبازگءِ گُلّیں نازل
ہر شپءِ تحتءِ سرینءِ اتلگ

کافرین زرد گناہءِ لوگءِ
چہ دراتلگ منی دینءِ اتلگ

ماہ ءِ اِستالاں گراں ہستاگے
کہ منی کُلّ ءِ زرینہ اتلگ

درد ءِ گُلباگ ءِ پدا وِشبوہے
چہ دماگاں مئے جبین ءِ اتلگ

زرد ءِ سہڑینگ ءِ منی مرچی
پہ گل ءِ شاتے سمین ءِ اتلگ

مہر ءِ بازار ءِ سواد ءِ سیل ءِ
شوکت ءِ پُلّیں حسینہ اتلگ

حبر درشان کنت شپ گوں چراگاں
گماں تالان کنت شپ گوں چراگاں

مے پیشی زہریانی وشیانان
کئی ارجان کنت شپ گوں چراگاں

برے تہنائیء شارئ گؤرا کنت
برے دیوان کنت شپ گوں چراگاں

گمانی گڈکء پھ گندوکی روت
دلء مہمان کنت شپ گوں چراگاں

چہ دڑینء دڑوشم ء رُژنے کمائیت
صدف دڑنزان کنت شپ گوں چراگاں

بہاری موسماں زگریں زہیرے
پدا درشان کنت شپ گوں چراگاں

دلء تند بستگیں تاراں بُجینیت
زہیر الہان کنت شپ گوں چراگاں

من زاناں چے پدی شوکت وتی اوں
ترا مہمان کنت شپ گوں چراگاں

منی سا ہگ

منی جندء سا ہگ

منی جندء سا ہگ

من اوں تئی ہمراہ اوں

تو مناچہ و تاسندے ء کجام بے تواریں شہرء

پہ کئی شوہازء دیم دے

ء تو و تارا کئی اوست ء رکینے

پر چاکہ من تئی قدیمی ہمراہ اوں

تو اوں منی،

گڑا تو پر چاوتی رکینگ ء واستا

جاہے پُولے

بیامن تو امبازباں

ء و تئی جاہ ء ہے شہرء پولاں

پر چاکہ

تو منی آگہی ء من تئی واب اوں

تہاریں شپ پہ مہکانے زَریتِ اِنت
ڈگار پُلّیں پہ دہکانے زَریتِ اِنت

زَریتِ اِنت دل پہ لالِیٰ نیا دیءِ سِک
دوار ہنچو پہ پاسبانے زَریتِ اِنت

ابیتکیں زند منی چوں بود کاریت
دل اوں دیر اِنت پہ مہمانے زَریتِ اِنت

تئی مہراں منی پیگار کتگ دل
بزاں کہ پتو انسانے زریت انت

بیا تئی آہگے حال اش منادات
کہ دیر انت دل پہ ارمانے زریت انت

مہ جبنز پاداگے نامے مگر تو
بہ نند کہ پتو دیوانے زریت انت

سُمرین دوست کاگدیں لنٹاں وتیگاں
کہ شوکت پہ تئی ثرانے زریت انت

بہارگاہؑ سرؑ پیت پلے و تا سینگار کنت نازل
منی دیوانگیں زردء پدا پیگار کنت نازل

گوں ذرگہاراں پری دروشم منی دیما گوزیت و ہدے
منی ساریں سرء مرچی گشے بے سار کنت نازل

رواج ء ملگاں کبگی سد کہ من تئ بات اوں
گوں و شبوہیں دُن ء مسکاں منا بیمار کنت نازل

گلاب ء آسمی ء پُل بکن نیادے من کولیگاں
چُشیں تئ بے تواری نوں دل ء منے گار کنت نازل

حیات ء مُد تے بیت کہ تئ قول ء سرا نشنگ
نیا ہگ تئ چُشیں بانگ منا رہچار کنت نازل

گلیں مہرنگ دلءِ وش اوں منا وژنام کُرتگ تو
گوں گپؑ مجلسؑ تڑاناں اے شپ گوڑ بام کُرتگ تو

منایل کت شُتے تو دژ منانی پنتؑ سوج زُرت اُنت
مروچی بے بہائیں مہر منی لیلام کُرتگ تو

کجام پیما منی دیما وتارا عنطر ء دزنزے
اے دنیاؑ تہا مرچاں وتا بدنام کُرتگ تو

حیات جان نشنگ ؑ کوہنیں حیالانی تہا گزیتیں
گوں غیراں نشنگے مہرنگ ادا آرام کُرتگ تو

گنداں ساچان ءِ بہاری جمبراں
ہور ءِ بشام ءِ رگامی کوکراں

مئے دل ءِ گیمرتگیں ٹپ نوں سر پنت
شنگ کنت و ہدے کہ نازل مہپراں

تیوگیں دنیا اجلہ بیت گشے
شانک دنت آ دیدگانی کنجراں

گل وتی کبگی رواج ءِ ملگاں
شہم دیانیں گوں وتی ہم دروراں

دل مدام نشنگ و دارءِ رہسراں
کہ گوزیت مہرنگ گوں بُوہ ءِ امبراں

بلکیں مہرء گوں منا نیادے بہ کنت
من گلء پہ نیادیء دیریں زراں

چہ وتی ہنکین ء جدی بُندراں
کس نہ بیت ڈنء کہ انچو ما دراں

مہرء بے نایں ابیتکیں منزلء
درد ء رنجاں گوں مدام من آزراں

منء پے اوستء گُشیت شوکت مدام
برکتء لال نیگء مرچاں شاعران

چہ دلء اوتاگاں گُشے سستگ زندگی
بے وتیں دہرء دامنء کپتگ زندگی

من دمانے اوں رپتگ اوں مہرء منزلء
پاد شپاد من جان درا دیستگ زندگی

من دلء اومان کت گشاں سہتے بیا ادا
منی گوؤرا زرگوؤاتء وڑا گوؤستگ زندگی

کئے بزانت باریں چہ کجاروتء حال کنت
دہرء ظلمانی سانکلاں بستگ زندگی

نوں گُشے مینا پیں کشارانی دامنء
سستگیں پلانی وڑا توستگ زندگی

زندگی مرگِ دامنِ اوشتا تک حیاتِ
رُوچے نہ رُوچے جار بیت مُرتگ زندگی

زند نمیران انت قیامتِ بیگواہ نہ بیت
جار بیت شوکتِ ترا پدا رستگ زندگی

گُڑ از رشان کناں روچِء

شپِء گوں سَنگتی دیریں منی زردِء پسند کرتگ
پمیشا کہ غمِء ہر روچِ منی زردِء را ماں زُرَتگ

زَریت دنیا پہ روچِء من زَراں پُلّیں شپِءِ واستہ
چیا کہ ہر شپِءِ نازل منی زردِء کشِء نشتگ

شپِءِ تاہیر منا داتگ پمیشا من گلاتگ شپ
ہمک روچِ من گمِء دلسیاہی ء رنجاں گوں گوازیںنگ

ملا مت من نہ اوں بیلاں منا گموار کتگ روچِء
اگاں من وشی یے دیستگ منی دیما شپِءِ گوستگ

حنیگت آ نیا تلگ روچِ کہ پہ من وشی یے بیاریت
اگاں بیتِ انت گُشیت شوکتِ گُڑ از رشان کناں روچِء

تیوگیں دنیا درشتگ سارء

شہ بزانتانی شکلیں گالاں
کہ کت آنت چیزے شاعراں تالاں
لہتیں کپت مٹا فاضلء رندا
لہتیں کیا ء صدوء چے
لہتیں گہرام ء چاکرء پگراں
چیزے چے بیبگر ء یلیں شےء
مڈیاں زوریت نام وتا بخشیت
لہتیں چو نامء قاضیء مرچاں
راہسراں نشنگ و تسرا کندیت
لہتیں چے شاد ء ساحرء درداں

شر وتی بخت ء تانجوء تاجیت
لہتیں چہ گنج ء کاسگ ء چیزے
گوہر ء لال ء اشرفی زوریت
پہ وتی بے نایں سرء واستہ
ہلکواں جوانیں نام شوہازیت
کئے بزانت باریں آکبت چے بیت
چوتی پیا ہو حیات مرچاں
تیوگیں دنیا در شنگ سار ء

سر زمینِ بلوچستان شاد ببات آباد ببات
گوں ترا بلوچِ شان شاد ببات آباد ببات

تئی گلئیں کوه ۽ دمن ملگزاریں تئی چمن
پیشگیں نند ۽ دیوان شاد ببات آباد ببات

تئی امب ۽ لمبو، انار کوچک ۽ تئی دژچک ۽ دار
دوست آنت مناچوساه ۽ جان شاد ببات آباد ببات

دُعا چُشیں لوٹاں مدام چه ما لک ۽ گنجیں درگاہ ۽ من
داں قیامت ۽ تئی گمان شاد ببات آباد ببات

سُرگیں بلوچستان توئے بلوچ ۽ ننگ ۽ شان
اے سبزیں بیرک ۽ نشان شاد ببات آباد ببات

ظلم ۽ زور ۽ کشتگیں دڙچک گیمران انت
چہ سرا حشک انت نوں بُنڈے مِران انت

نام ۽ نوں ہجیر نہ گوانیت ماں جہان ۽
بلے زوراک تری آپے دیان انت

آ بہ گورینیت ستر تیراں بلے کہ
ما دل ۽ جزماں کہ مئے ہمراہ جہان انت

ما وتی عہداں بلوچیگاں نہ پُروشاں
ما کسی بندی نباں نوں مئے زبان انت

نوں مہ بیت ایمن کہ وہد ۽ دڑوہ اتگ
چہ وتی کرداں بدیناں وت سُچان انت

شوکت ۽ گوں پیا گمک بے ہمسبلاں
واہگ ۽ راہ ۽ کہ دیریں سرجنان انت

شپ گوں ماہ ء استالاں سمبہہیت
کپیت دل تئی حیالاں سمبہہیت

ہمک شپ جنّت انت پہ من پیشکا
کہ منی نازل گوں شالاں سمبہہیت

اگاں جمبر بہ کنت ساچان بہاری
گڑا شانٹل گوں ٹالاں سمبہہیت

بہ بیت ہورے بہ بنت سیر آپ مئے کوچک
کہور برے گوں ٹالاں سمبہہیت

دلے گیمرتگیں واہگ ندای
تئی گوں وشیں گالاں سمبہہیت

منی زندے سز پوکیں آسُمی پلّ
گورے گوں ہارے لالاں سمبہہیت

بہار میچے پدا شوکتِ بیت کہ
ہمک کوچک گوں مالاں سمبہہیت

مرچی دنیا اوں شاہیگان بوتگ
لال پہ من کہ مہربان بوتگ

شہرہ شرنگیں شیردپیں کاڑاں
تئی دپء پہ من جی ء جان بوتگ

منے زہیر نالیں دل ء چہالاں
دوست منی گون من ہم زبان بوتگ

منے پہ دشتاریء گلے نازل
تیوگیں دہرء نشان بوتگ

چہ گلء دل منی اے دنیا
وشیاں پہک ء بے گمان بوتگ

تئی پہ سالونئیء شپاں شوکت
لال گوں بانوری ادلسان بوتگ

تئی پلّیں توارے اول شپء کیت
دلء باگء بہارے اول شپء کیت

ہمک شپ من گلء بال اول چیا کہ
دلء را دوست کرارے اول شپء کیت

منا روچء وتی جندء حیاں نیست
سرء را ہوش ء سارے اول شپء کیت

ہمک روچ من گمء نژارگء اول
کہ پہ من درد وارے اول شپء کیت

بیا شوکت گشیت روچء بہ سینگار
گلء مہرانی ہارے اول شپء کیت

ہر دیں کہ منی دوست پریشان بیت کندیت
تہنائیء گوں من گلء دیوان بیت کندیت

ہر سہبء سحارگاہء گلین نود بہ شنز انت
ء شنگ بنت مہپر گلء ساچان بیت کندیت

ہر شپ منی نازل وتی رازاں بہ کنت درشان
منے لُج ء تہاریں شپے ماہیکان بیت کندیت

گل گوں وتی دزگہاراں کجام بیگہء باریں
کیت ء منی کُلء منی مہمان بیت کندیت

گپ گپء سرازہر بیت گوں شوکتء سہتے
گپ گپء سراوش بیت شادان بیت کندیت

گوں کئے پریات کناں زند چہ من بیزار انت
آسے کپتگ ماں لدء زندء گز یوگ ء زار انت

نوں دلء تزن ء شگانء ہمبلاں ہاٹیک نیست
پرچا کہ ساہ منی مرگء گماں پیگار انت

مہر ء واہگ ہچ نہ ترسیت جن ء جنس ء پریشتگاں
نیم شپی پاسان ء در کیت چو گنوکء گار انت

دل پہ دوستء شرنکیں گپ ء گال شوہاز کنت
آبلئے دوست انت منی گوں دژمناں یار انت

ہچ نہ دیست من وتی واستا چشیں ہمراز ادا
بے وفاہانی وفاہاں چہ نوں منا بیزار انت

اچ وتی زندء او بیلاں من شزاری اول مروچ
زند منی واستا گمانی ڈنگ جنیں سیہ مار انت

وتارا پیش مدار نازل ترا من ساریء دیستگ
تئی مہرء ء وفا ء دوستیء را ساریء دیستگ

پدا نون دور مدئے بارگ منا تو عشقء دریاء
کہ مہرء منجلء لہڑیں منی دل سدبرء گزستگ

وتارا وت بکن توسیپ کہ کایاں من تئی نیادء
منا ہم اے نہ بیت باور چشیں گپ ساریء بوتگ

گمء نژارگء عادت کتگ من سک منا دیر انت
چراگ محتء نہ انت دیر انت کہ تو کُشتگ

حیات شوکت دلء جیڑئے گماں گوں سہب ء بیگاہاں
بگش باریں کئی امروز پہ وش ء وشلی گوستگ

بیت حجاب رُوج منی نازل و تا سینگار کنت
من کئے آں دیمءِ بداراں یک جہانے گار کنت

مہپراں رندیت و تیگاں سیاہیں زلفاں چنگ کنت
چو گروکءِ شہم دیانءِ ہر کسءِ بے سار کنت

ریشمی پُچاں کہ پوشیت سکی یے کاریت دگہ
گوں کہیسی ملگ ءِ داباں منا بیمار کنت

چچ نہ بیت دارگ گلءِ یاتاں کہ و ہدے دل کپیت
تلوسیت چو گوانزگی طفلءِ منا بے وار کنت

ساعتے بیا تو وتی دیدءِ منارا پیش بدار
اے گنویں دل منا دائم تئی رہچار کنت

منی زندء واہشت ء ارمان کجا سُت
دلء واہگانی آ درمان کجا سُت

کجا سُت منی گر میں رُوچانی ساہگ
ہمک سلکیانی آ دیپان کجا سُت

منی ہوش رپتگ ترا جُست کناں من
او کرب ء بلا اے تی مہمان کجا سُت

نہ گنداں پُچشیں من کسے پہ وتا نوں
منی سارتیں رُوچانی ساچان کجا سُت

گنوکء وڑا من گُشے سرجناناں
منی محکمیں دینء پاسبان کجا سُت

گماں شوکتِ نی ارس چمء نداراں
نزاناں مئے دینء پاسبان کجا سُت

چتور مئے گڈکء برمشے بلیتیں
تہار لُنجیں شپانی ماہ گار انت

نہ سہڑیت ء نہ بیت سرپد منی دل
کہ جنجال ء گماں سک بے کرار انت

کدی بانوریء حالے در ء کیت
مئے دل سالونگیء درداں دُچار انت

وتی حوناں دیاں جان ء نہ پلاں
وتن مات انت ء مئے پلیم دیار انت

چہ بازیں دژمنانی ظلم ء زوراں
مدام شوکت ترا را واہ ء زار انت

دیدگاں دوستِ انتِ منا ماتیں وٲن
سُرگیں کوہِ ءِ تئی مسکیں ڈگار

زندمانیِ مئے سارتیں ساہگاں
دڑچکِ ءِ دارِ ءِ اے تئی سبزیں کشار

ہر گورا چماں وتی ما شانک دیاں
گندگِ ءِ کالنت تئی باگِ ءِ بہار

ساعتے چہ تو اگاں ما دُورِ بباں
گیرِ کایاں مارا تئی کوہِ ءِ تلار

چہ جہانِ نیبگاں شوکتِ گُشیت
وشِ ترِ انتِ تئی امبِ ءِ انگورِ ءِ انار

نوں منا زاناں یل کنان انت زند
دژمنیں دوستاں گل کنان انت زند

زیمیءِ ٹپ اول دڑاہ نہ بنت ہچبر
سینگءِ آسءِ جل کنان انت زند

چم پچاں کورانی وڑاہاں من
بختءِ چپیءِ گل کنان انت زند

مُشکلیں زندگ من بباں چو کہ
درداں کوچی و ہل کنان انت زند

شوکتءِ واستا چپ ءِ چاگردیں
تڑونگیں ارساں شل کنان انت زند

پشومانان کہ من دوستی چیا کُت
تہامیں زندگی برباد چیا کُت

نہ لُوٹاں دوستی ۽ من نند ۽ نیاداں
من دلسیاہ اوں کہ دوست ۽ بدگماں کُت

اے زندہ نیست منی ۽ ہچ بروسہ
من تہنائی گنوک ۽ سرجناں کُت

چیا دژمن من ۽ تژناں جنت انت
پہ دوست ۽ حاترا شعرے گشاں کُت

حیات منیت کہ من ہچی نزانان
دل ۽ نازانتی ۽ کسہ بیاں کُت

تئی تزانگء دیاتاں مہرے شُوہازِتگ
ما گوں صباءِ گوَواتاں تہرے شُوہازِتگ

دل دلبرانی ہلکء سر بوت ئے بے گتی
تو پہ من ء حیاتاں کہرے شُوہازِتگ

مئے دیدگاں مدام گوں ہمراہیء وتی
دیم داتگیں سوگاتاں شہرے شُوہازِتگ

مئے یاتء آزمانء تئی دلبریں گماں
پے وڑیں بے ذاتاں بہرے شُوہازِتگ

لبزانی لذتاں شوکتِ منی دلء
مہرے گلہیں گوں یاتاں زہرے شُوہازِتگ

چیدگے بستگ جہان ء دیدگانی ساہگ ء
شب اُمیت وار انت شپانی ساہگانی ساہگ ء

کئے پُلیت ایں تزانگاں گاریں حیاں ء باتن ء
کئے بہ نندیت مئے وڑیں نوں بے وتانی ساہگ ء

باریں چے بکشیت گنوکیں دل منارا چے پدی
کئے دم ء بارتیں منا پہ مہوشانی ساہگ ء

نوں شُبینگ بوت منامئے گارنہ نینت پُلیں حیاں
کہ من وتا دیستہ گل ء پہ مہپرانی ساہگ ء

گڈ سری زند ء سدگہ باں دمان ء ساہتاں
کہ دے بارتیں منا پہ تزانگانی ساہگ ء

تو حیات باگانی پُلاں پہ گلے زرشان بکن
ساعتے نادین گل ء پہ مہپرانی ساہگ ء

تئی کارچیں چھاں دلء را نشان کُت
منی زندگی تو چو دانء ڈروشان کُت

نزانن اوں کہ راز دار نہ بے تو منی دوست
منی مہرء گپ تو گوں غیراں گُشان کُت

نہ داشت پہ و تا تو یک ہمراہے شہرئیں
ڈرہیں عاشقانان بے موتء گُشان کُت

تئی مہرء بازیں گمے مئے سرا دات
پہ من جوریں بدواہاں دنناں ڈروشان کُت

دلء حق ء اوبالاں مہرنگ مہ زور تو
مکن تو چو گوں من کہ آ دژمنان کُت

حیاتء تئی دوستیء پہر بستگ
تئی ڈروگیں مہرء بلئے بدگماں کُت

شپ منی زردء واہگ ء اوستانی بر انت
شپ منی کل ء وشبوہیں مسک ء امبر انت

شپ پہ من ہر شپ نوکتریں احوال دیم دنت
ہر شپء گنداں پہ منی چماں دلبر انت

شپ منی زردء گوں وتا سہرٹینیت ندام
شپ گشے پہ من چارء دہ سالی دختر انت

شپ کسانىء من وتی نامینتگ ندام
انچورستگ گوں کاڑیں دزگہاراں ہمسر انت

دل گشیت شوکت بیا وتا سینگار تگ شپء
شر بچارے کہ چاردہی ماہء شتر تر انت

مُصِيبَتِ مَنْ هِزَارِ رَنْكِيں بِه گنداں
منا قولِ اِنْتِ تِيْ عَهْدِءِ مَنْ ننداں

نہ تُرْساں اِسپِرِ ءِ زَحْمِ ءِ تُپِنگاں
گِراں اَنگِہِ تِيْ مَنْ رَاہِ ءِ رنداں

مہ کُشَاتِ تِيْ سِرا گُوَاتِے لُواری
مَنْ ننداں گُوں حُدَاءِ دِسْتِ بنداں

ہما وِعدِہِ کِہِ تُو گُوں مَنْ کُتْگِ دُوسْتِ
نباں بے حَالِ تاں قِیَامَتِ بِه ننداں

ہما رُوچِ پِہِ مَنیِ وَاستا کَدیِ کِیتِ
کِہِ ماہِیں مَنْ گُلِ ءِ دِیمِءِ بِه گنداں

بِہِ بَیتِ رُوچِے مَنیِ گالاں زَرِیتِ آ
حِیا تاں کِہِ دَنِگِہِ گَالِ ءِ بنداں

من تئ مہراں دو روچی دل مہ بستیں دِریگتیں
پہ تئ عشق و تارا گار مہ کُرتیں دِریگتیں

من نزاننگ بے وفائی تو چُشیں گوں من کنئے
مُپتء ناحق و تی من جند مہ کُشتیں دِریگتیں

چے خطایے من کتہ کہ تو منا داتگ سزا
دل منی تو انگر ء آساں مہ کُرتیں دِریگتیں

سک منا دیر انت تئ مہرء من آسء سَتگ اوں
دوستیء نام ء نشانء را مہ دیستیں دِریگتیں

مرچگیں دوستاں بروسہ نیست حیاتِ گلہ مکن
بے وفاہانی سرا تو پھر مہ بستیں دِریگتیں

بیا منی مہرنگ من ترا چاراں
من ترا نازرکیں دلء داراں

چہ منا مہرنگ دُور شتے نشتے
دُوریء تنیگ ء من زہیر واراں

تو مہ زور نازل دژمنء پنتاں
گم چو ہوریک ء منے سرا گواراں

گوں کہیسی دوست ملگاں مرچی
بیا منی گل ء تی من رہچاراں

بیا منی باگ ء آسمیء پل
من تی نیادانی اُمیت واراں

آہگ ء دیریں تو ودار داتگ
بیا گشیت شوکت کپتہ بیماراں

ترا کلمائیں گہراں رنجینتگ
منا دستِ لکیراں رنجینتگ

چتور مئے گم جتیں زند شادمان بیت
کہ ہر روچ تئی زہیراں رنجینتگ

گورے دہرے چتور دل بود کنتیں
دلءِ را نپت ء ہیراں رنجینتگ

مئے زرد ء شادہیں زند گہمراں انت
تئی کہ جیگیء ہیراں رنجینتگ

گُشیت شوکتِ منا نازلِ ہدای
تئی چمانی تیراں رنجینتگ

منی زندء بہارگاہ ءے وٲن ماتیں وٲن ماتیں
منی تو دیدگ ء ساہ ءے وٲن ماتیں وٲن ماتیں

سترشپ کہ بہ بیت انت لُنچ بِلتے نہ کہ پہ مات ء بیت
منی چماں تو رُوژناہ ءے وٲن ماتیں وٲن ماتیں

اگاں ماہ ء بہ بیت چارده بِلتے انگت نہ بیت چو کہ
مدام تو چاردہی ماہ ءے وٲن ماتیں وٲن ماتیں

بات ءے سبز ء شاداب تو منی اوست ءے مُرادانی
کہ تو مئے بُندر ء جاہ ءے وٲن ماتیں وٲن ماتیں

چتور بیحال باں چٹو کہ تو مئے ساہگ ءے سارتیں
مکیمی تو مئے ہمراہ ءے وٲن ماتیں وٲن ماتیں

سر پنت واہگ گشیت شوکت منی چو آسمی پِل ء
چیا کہ تو مئے زرد ءے وٲن ماتیں وٲن ماتیں

من روچء گوں گمء گؤازیناں
بیا پلین شپ ترا نازیناں

بیا شپ تی وداریک اوں من
بیا گوں تحفہاں بازیناں

بیا کہ دل منی وش واب انت
بیا واین دلء ججنزیناں

بیا دوست ہچ نہ سہڑیتیں دل
بیا من تو دلء سہڑیناں

بیا او شپ منی دابانی
بیا گوں ادلساں پلیناں

بیا گوں شوکتء ہمگام بُو
بیا کہ منزلاں گؤازیناں

یلیں بیلاں شمنے ہوش پہکء گار انت
شمارا گوں وتا کُشت ء کُشار انت

چتور ما پہ شما نوں پھر بہ بنداں
شمنے جند کینگ ء کستاں دُچار انت

تباہیء شمنے حالء منا گپت
ہما انت کہ منی دل بے کرار انت

شمنے گوں رہبریء میراں گلے چت
غریب ء بزرگاناں واہ ء زار انت

مہ زور ات دُژمنانی پنت ء سُوجاں
شمنے راج گونڈلیں تیرء شکار انت

پرے پیا چتور رُوج ٹک دنت انت
بداں زانتء چراگ کُشتگ تہار انت

بہ رکین ات وتارا آئی ء چہ
دلء زہر انت دپء گوما ہوار انت

گُشتے نیستاں وتی ڈیہء تہا ما!
دراں جاگہ کُتگ مئے نام گار انت

وساں چہ بیوساں ہچ دسترے نیست
وتن پُلیں تی اللدء میار انت

بہ بئے یکجاہ وتی ڈیہء بہ موک ات
ہما روچانی نوں مارا ودار انت

گُشاں من چاریں گالاں راستیں شوکت
جہانء بل چہ تُرسء بے توار انت

مروچاں مہرنگ گلابِ شہزیت
خُماریں چھاں شرابِ شہزیت

منی کہ مہرنگ گوں ٹہیل ۽ نازاں
گُشے تئی دیم ۽ نکابِ شہزیت

دل ۽ منے گیمرتیں ترانگاں گوں
حجاب کنت ۽ حجابِ شہزیت

گناہ ۽ بازار ۽ رہسراں ما
ثواب گنداں ثوابِ شہزیت

مروچاں مہرء مئے گزیشگء کہ
ندامی چاراں عذاب شنزیت

زہیں خیالانی ذگریں موئم
کہ دل پہ چنگ ء رباب شنزیت

گلء من بیگانی ٹال ٹالء
حیاتء عشقء کتاب شنزیت

دردء بازارء گورجنگ زہیراں
کینگ ء کست ء شرجنگ زہیراں

ما پہ ایتانی دوست ودارء تی
گوں گم ء رنجاں سرجنگ زہیراں

دردء اوتاگانی حیاں مئے
زہ سریں تیر دلبر جنگ زہیراں

شنگ بکن ملگورء ہمک ٹالاں
چہ دلء درداں بر جنگ زہیراں

شوکتء مہر ء واہگء راہء
دیدگانی خنجر جنگ زہیراں

وتی دردانی سوکء نارگء اوں من شما بو پس ات
منا بل ات ادا اُفارگء اوں من شما بو پس ات

چتور واپے منا بیت انت کہ درداں وار کُتنگ پہ من
کہ چے کنت شپء را، چارگء اوں من شما بو پس ات

پریشانی منی بس انت شما پرچا پریشاں ات
کہ ہر پیما دلء را دارگء اوں من شما بو پس ات

نہ بنت نون، بوتگ انت چو کہ منی واہگ چدء پیسر
وتی پیشی حیا لاں مارگء اوں من شما بو پس ات

نہ بیت کوکارء جاگ گوں من دلء ہاٹی شُتنگ دیریں
وتی حالاں پہ شری آرگء اوں من شما بو پس ات

دلءِ گوں انگراں شُوداں وتیگءِ
منا مہراں پرے حالءِ رسینگ

نباں بے حال تئی یاتاں داگیناں
کہ دیر انت نشنگ ءِ من ننگ جُشینگ

بہارءِ موسمءِ مہر بود کاریت
جل ءِ گرمءِ منی زرد شر ہزینگ

سرا زرد ءِ منی آس دزنزنگ تو
گلءِ ہورءِ منی جیگ میچلینگ

مہ نند شوکت پرے دوستءِ ودارءِ
چُشیں بازءِ تئی دل تلوسینگ

برپیں امروزہ شہدیں تزانے گوں
بمخملیں جانء ڈربیانے گوں

دردء اوتا کاں دلپدردی یے
ثرانگاں مہرء جی ء جانے گوں

تا کچہاں زردء شکلیں نیادے
تڑن ء بچکندیء نشانے گوں

گور جنگ ارواہ ثرانگاں مہرء
کہ منی زردء را گمانے گوں

گم جتیں راہیء وتی زانت ء
زانگء باپشتء زُبانے گوں

شوکتء تاموریں شپاں زندء
رُوجء روژناہیء بیانے گوں

جنتی حورے گل گئے نشنگ کھسراں
سبزیں پوشاکاں گوں وتی مسکیں مہسراں

انجییں وشبوہے کپت منی گینء ناگہاں
گشت منا سرگواتء گلء بوہء امبراں

بیرگء بند انت دل منی لالء گندگء
نیم شی پاساں نشنگء پیچ پیچء وراں

تیوگیں زندء من پہ تو کربان کناں
سرمنی ایر بیت لال تی کوشیں زانسراں

تو اگاں بیائے پہ منی زندء سارگء
من وتی بحتء تالہء مستاگے گراں

بیا بچار نازل شوکتء حالء چہ پدی
پچ و سے نیست اوں بے وی اپسوزء وراں

ناں حیا لء میٹگ ء آں تی پکر ء جنٹ ء
منا در بگج کجاہاں تی پکر ء جنٹ ء

منا کرنے گوٹگ انگت پہ مہری ء زراں
واہگ منی ہماہاں تی پکر ء جنٹ ء

شوہازے چوں منا تو وتی جند کہ گار کتگ
ہمراہ نباں نیاہاں تی پکر ء جنٹ ء

یات ء اگاں گلہاگ ء لبز ء کتار بہ بیت
قاضی؁ بشیر عطا آں تی پکر ء جنٹ ء

پرچا گوں مستیاں تو ایرموش نہ بے دے
بے ساہیں چو بُت ء آں تی پکر ء جنٹ ء

شوکت دل ء گوں حوناں نام ء منی بہ لک
مرچاں چو بے وتاہاں تی پکر ء جنٹ ء

سینگء مہرء لذتے دیم دے
یا وتی یاتانی بٹے دیم دے

بے وس انت مہرء نیادمنی بائل
پہ منی زردء ہمٹے دیم دے

یا منا شنکجاں گم جتیں مہراں
یا منی زندء برکتے دیم دے

چو مکن تہنا واہگاں مہرء
دوست وتی رنجء محنتے دیم دے

رسمء دودانی سانکلاں پڑوش گوں
چہ وتی مہراں الوتے دیم دے

شوکت ء زند ء زندمانی ء
وشیں نیادانی جنتے دیم دے

انگتہ و اب ات شما

بزرگ ء واریں غریباں انگتہ و اب ات شما
ڈیہہء گمواریں غریباں انگتہ و اب ات شما
شپ شگ گوستگ نوں بام انت غریباں انگتہ و اب ات شما!

نوں بہ بت آگہہ کہ اتلگ آگہی ء رُوج شمنے
نند ء نیاد ء مجلس ء یکجا آگہی ء رُوج شمنے

بیا بہ رَکین ات وتارا ظالمیں ظلم ء تہا
دست ماں دست بے ء درا ات نوں چہ اے گورم ء تہا

سک دیت وتی کوپگاں حق ء تلام ء چست کن انت
مڈتے گوستگ شمارا نوں چہ و اب ء بُست کن انت

نوں وتی چھاں دڑینء بانجیء ہجبر مدار
کرنے گوستگنوں دگہ دورے بلوچ نامے درار

تاں حیاتاں ہیچ نباں بے حال چرے زوراوراں
بیا وتی حقان گراں مرچی چہ میر چاکراں

شپ شنگ گوستگنوں بام انت غریباں انگتءواب ات شما!
شپ شنگ گوستگنوں بام انت غریباں انگتءواب ات شما!

”گل وتی مسکیں مہیراں رندیت“

منی دل ء زاناں حق جہء سندیت

چو گروک نیگ ء شہم دنت نازل

ساعتے کیت ء منی کش ء نندیت

پیشگیں درداں ہچ نہ ماریتیں

دل منی وہدے نازل ء گندیت

من شپ ء را ء شپ منی زردء

ہر دماں وشیں گال پر بندیت

چوں حیات انت دل نیست ء نابودیں

کہ گماں ہر روچ چم ء وت گندیت

تئی کا گدیں لُنٹاں منی دل گار گُتگ
عشقء تئی نازل منا پیار گُتگ

بیا کہ ترا را ساعتے داراں دلء
تو چو گنوکء دوست منا بے سار گُتگ

گیمرتگیں باگء منی پُل سر پتگ انت
کہ مرچی وتارا تو پدا سینگار گُتگ

بیلاں منی بحتء چہ وابء جہ جنگ
نوں زاناں منا زندء وتی سردار گُتگ

پہ من ہما شپ جنتء چہ شتر تر انت
کہ من نشنگ ء گوں نازلء دیدار کتگ

ہر شپ گلء یاتاں کپاں دل بود کنت
دیریں منی دل نازلء پیگار کتگ

بیا گوں منا نیادے بکن مہرنگ منی
تو چو وتارا تازہ ء تیمار کتگ

روچء تنیکہ ٹک نہ کرتگ پہ منا
بازیں گماں روچء منا رہچار کتگ

شوکت شپء بیلاں چتور بے حال کنت
رُوجء گم ء رنجاں غریب بیزار کتگ

دل گنہگارِ اِنْتِ چمّ ملامتِ اِنْتِ
لالِءِ رہچارِ اِنْتِ چمّ ملامتِ اِنْتِ

واہگِ ءِ مہرِءِ شیرکنیں تزانائاں
دل کہ پیگارِ اِنْتِ چمّ ملامتِ اِنْتِ

مئے گمانِ لالِءِ سُرگیں ہلکِءِ
رپتگِ ءِ گارِ اِنْتِ چمّ ملامتِ اِنْتِ

گم جتیں زہیری تزانگاں زپتیں
آہِ ءِ اُفارِ اِنْتِ چمّ ملامتِ اِنْتِ

بڑگیں زردِءِ گزنگیں لاپِءِ
گزیوگِ ءِ زارِ اِنْتِ چمّ ملامتِ اِنْتِ

شوکتِءِ مہرِءِ شیرکنیں واہگِ
چہ گماں بارِ اِنْتِ چمّ ملامتِ اِنْتِ

مہر ءِ دوستی تو پچکپتگاں چہ منا
پشت بگیج دُراہیں رنج ءِ گماں پہ منا
وش بو دُراہیں وُشی ترا داتگاں

مہر ءِ آس ءِ تئی بِلے من سَتگاں
تو بہ کند کندگ ءِ روج تئی اتگاں
وش بو دُراہیں وُشی ترا داتگاں

مارا رنج ۽ گماني وتي ويل بکن
توگوں پُل ۽ گلاباں مدام سيل بکن
وش بو دُراہیں وٲی ترا داتگاں

من بباتاں گوں دلگوش تی رنج ۽ گماں
تو بباتے گوں بانوری بوہ ۽ دُناں
وش بو دُراہیں وٲی ترا داتگاں

مے نصیب ۽ گم ۽ رنج ۽ شوہازگیں
تی حیاتی حیات ۽ دل ۽ واہگیں
وش بو دُراہیں وٲی ترا داتگاں

تہاری ایمنیء را سکین دنت
ء واری ایمنیء را سکین دنت

زہیری مولماں مہرء سروگاں
نہ ماری ایمنیء را سکین دنت

منی دل دلبرء شہدیں حیا لالاں
نہ چاری ایمنیء را سکین دنت

گل ء شادانیء رُوچاں منی زند
نیاری ایمنیء را سکین دنت

ندام شوکتِ وتی زردء دریگء
سماری ایمنیء را سکین دنت

زگریں حیاں شہدیں گماں پُلِ دروِشمِ
اے گپِ گالِ شہدیں گماں پُلِ دروِشمِ

مُوْمِ حیاں تڑانگاں اِیرجیگِ کنتِ
عشقِ مثالِ شہدیں گماں پُلِ دروِشمِ

تاہیرِ دلِ ہوشامیِ کرنے گوزیتِ
کہ ماہِ سالِ شہدیں گماں پُلِ دروِشمِ

دستِ لکیرِ گواہیِ دینتِ بےِ وابیِ
بختِ کمالِ شہدیں گماں پُلِ دروِشمِ

ساہِ منیِ رپتگِ گلِ بےِ زانتیِ
بیکانیِ ٹالِ شہدیں گماں پُلِ دروِشمِ

شوکتِ بزانِ زیرِ زبرِ مہرِ چیاں
بسِ انتِ سوالِ شہدیں گماں پُلِ دروِشمِ

ادلساں پوشیت زباد ءِ امبراں و ہدے مُشیت
شپ کہ سینگاریت وتارا چاردہی ماہ چیر بیت

شپ کہ کندیتیں شپ ءِ گوں کندگاں پُل ءِ رجیت
بارت منی ہوش ءِ سار ءِ چاردہی ماہ چیر بیت

کا گدی لُنٹاں سُرنیت شپ کہ گوں من تزان کنت
بیت منی دل چو بہار ءِ چاردہی ماہ چیر بیت

کید گوں نگر ہیں سر ءِ پاد گوں سُہر ءِ الہلاں
داگ پرداریت دل ءِ را چاردہی ماہ چیر بیت

بیا کہ شپ تئی آہگ ءِ حال قاصد ءِ داگ منا
کیت ءِ چاریت شوکت ءِ را چاردہی ماہ چیر بیت

لحج

زمین چو طفلین زہگ ء گز یوگ ء انت
گلیں آزمان وتی ارساں مہ گوار تو
منی اوستانی رنگراہ ء مہ مسین
مناپہ آپسرے بلے رسینیت
حیا ء غیرت ء ننگ ء بہ پہریز
وتی جہداں دگہ نامے بہ پرین
منا بے زانگیں دہر ء شمشنگ
تئی کاسگ چیاہالیگ ء حُشک انت
بلوچ راج ء یلی اوبادگ ءے تو
ترابدعائی آل مات ء نہ گپتگ
وتناپہریز چہ دعاہاں مادر یگاں
بچاررند اپشومانی نہ دنت کار

سرء ہوشے بیارات ء بزانات
 دریں اوبادگاں ڈیہہء بہ کشات
 وتی راجء گم ء درداں بہ مارات
 شامیر قمبر ء سبزیں سگارات
 وتی زہگاں جناں گوانک ء توارے
 شوہازء پلین ارواہء بہ سیلات
 بزورات اسپراں جہدء درارات
 شماپر چاچوڈڑیں تو لگ ء ءے
 چے کارء کیت چشیں دولت مہ بیت مات
 بہ مارات مکہیں مات ء زہیراں
 وتی اوست ء مردماناں کار بہ بندات
 چہ بگز ء کینگ ء ہلک ء درارات
 بہ بندات ایمن ء شات ء بہ بندات
 گڑامیر قمبر ء نام ء بہ کرزات

تو مئے مہمان ءے ماتئی پاسبان
تو وت ءء باریں کئی کنئے دیمپان

بیا کہ وشنائیں نام ترا گوں بات
یا کُشے مارا یا کنئے شادان

چہ کُشگ کمتر ما نباں ہچبر
گوستگیں سالان باز کتگ راجان

بیا او نُوکیں نیک ء نیک بختیں
گوں عالم ءء یکجاہ تو بکن دیوان

آئی ءء باز ءء دل کُتگ ٹپگ
ساریگیں ٹپاں تو بکن درمان

تئی آہگء بہ بیت حال چہنچو من گل کناں
لبزاں کمایاں پرتو بنداں غزل کناں

گوں زمین کندگیء امباز بہ کنت منا
بانوری امبراں گوں لالء بگل کناں

زاناں اے دودء رسماں بندیک ترا کتنگ
من بندی ایں اے دودء رسماں بدل کناں

منی واہگانی دشتار منی زندء ہمسفر
گُشتنگ کتیا ترا اے مہراں من یل کناں

من گوں تئی حیالاں رُوچے دُبر وتا
وتا ملکموتء دستء مرگء اجل کناں

ما ناؤلء حیاتاں مارا جہان نزانن
بیا مرچیء داں باندا ناماں بدل کناں

مہلبیں کندگانی تئی شنکاں
دیدگانی تئی شکاراں من

تو منا زپٹکیں بجن گوانکے
تئی پہ دیدارء وتا کاراں من

ظلمء یتناپیں دامنء تُوکء
دردء رنجاں چشیں نہ ماراں من

ہو وتی اندرء مدام زرد ء
بانکء مہراں گوں ہواراں من

دردء بیمنائیں منزلء مہرء
مڈتے بیت گشتے شزاراں من

مہرء ہرّامء موسمء نازل
تئی گلئیں کوچکء بہاراں من

پلئیں گوربامء شیریں بانگواہء
بے ترا دوست کجا چہ بیاراں من

زندء زندانء اندرء شوکت
سک منادیر انت گرپتاراں من

درد

بستگ یا تانی جمبر اں مرچی
زردء گیمر تگیں گشے ہلکء
مہرء میتا پیں ڈکارٹٹا پیں
توبہ گوارء پدابہ مسین یے
تزانگانی گلابء شہجوعء
توگوں مہراں وتی پدا آپ دے
منے زہیرانی گڈکء مرچی
سر بہ کشء وتی دُناں شنگیں
بلکیں یا تانی پررچنت مہپر
مسکیں ملگوراں تئی بہ مسینیت

من و کوراسیء جہانء اوں
 ناں زمینء ناں آزمانء اوں
 تئی کہ مہرانی برکت انت پہ من
 من تئی واہگانی بانء اوں
 زندء تاموریء نہ سہڑ اہاں
 من گلیں نازیء سہڑ اہاں
 مہرء منگیرء ساہگء نیاداں
 گوں گلء ہوریء نہ سہڑ اہاں
 مُرتگیں زردء تہاشوکت
 درد بانوریء نہ سہڑ اہاں
 درد بانوریء نہ سہڑ اہاں

بے وتیں امروزہ راہ سبہہینیت
گوں تئی درداں وتاکئے مان اڑینیت

تو و دنیاہ ہما کاڑیں جنک ے
تئی گلئیں تزانے دُرہیں شہرہ تڑہینیت

مستیء کیفاں بَشُود جانء مروچی
مسکیں بالاد تئی منارا تلوسینیت

اُدلس ء جار جٹ ء سیم تاباں گورا کنت
ماہیکانء چیدگء پئے زَرینیت

من و بے ہوش ء گنویں شاعرے آل
تئی پترشکے ہوش ء ساراں تترینیت

آزمان تئی چارگ ء سُدے نہ داریت
گلزین دہرء چہ واب ء پدڑہینیت

تو حیاتِ مرچی دل ء جزم بُوترا اوں
نازل ء نیادانی آشوب انسرینیت

درد کج آنٔ دلء من دلبرء یاتاں کپاں
نوں گڑاگوں نازلء من دڑوت ء دڑہباتاں کپاں

گپ ء تڑان ء لوط ء داد ء وشیانی جنٔء
ما دوئیں ننڊاں گوں مہرء پلئیں سوگاتاں کپاں

سُرگیں سہبء سحارگاہء چہ مستاکے گراں
من پمیشکا دوست تئی کہ آہگء یاتاں کپاں

چکوانی شہدیں ٹرانگ دوست بنت زردء منی
منے دلء واہگ چوزبریں ماتوی ماتاں کپاں

اتلگیں درد ۽ مُسافر منزل ۽ شوہازگ ۽
سر جناں بیت ۽ رواں دُوریں سریں چاتاں کپاں

من برے ننڊاں گوں مہرنگ ۽ گماں گوازی کناں
۽ برے ننڊاں گوں دوست ۽ ذات ۽ زُریاتاں کپاں

بیا نڊارہ کن مروچی شوکت ۽ حال ۽ سرا
من وتا وهدے کہ گنداں تی گلیں یاتاں کپاں

دلکشیں دنیاؔ تھا اتک اوں پہ ردی
اے بلئے ہنچو وت نزانن اوں باریں کدی

تو منا مپتہ سانکلاں مہرؔ ٹنگ اتگ
چہ منا باریں بیا بگش چے بوتگ ردی

عمرے پر گوستگ پہ تی دیدؔ زیارتؔ
اتلگ اوں پرچا تو کنتے گوں من چو بدی

پروشاں دنیاؔ ظالمیں دہر ؔ پنچگاں
پہ منی ڈیہرؔ سوچگؔ بیت انت آلدی

مئے وڑیں بے شامیں گریب گُزرن ۽ مُرتگنت
دہر ۽ دلارانی گؤرا لیب ۽ انت سدی

من و دیدار ۽ نازل ۽ شہر ۽ اتلگ اوں
گار ۽ گمساریں زندے ۽ مارا کت ودی

انچیں پیمناکیں گز یوگے گوشاں کپت منی
نوں حیات پہ تو زندگی مات انت چے پدی

نستگیں ارواہءِ وتی نیت رُوک کُتگ
بے بلاہ نحتءِ اوں منی قسمت رُوک کُتگ

تترن ءِ ٹاکور ءِ من شگانانی حاترا
نشنگ ءِ دُوشی وت وتی میت رُوک کُتگ

کیگدءِ بُہتاماں منی بے سوہیں دلءِ
اوست ءِ اُمیتانی گُشے جنّت رُوک کُتگ

شہرءِ شہزادگ بیا منی حالءِ پُرسگءِ
ہمسبلاں گوں من تیوگیں تُربت رُوک کُتگ

تو اگاں بیائے گوں بلور رنگیں دروشمءِ
من گُڑا زاناں من وتی منّت رُوک کُتگ

من حیاتاں ءِ تو حیاتِ باتے دائم ءِ
من چُشیں پہ تو دوست ہزار دولت رُوک کُتگ

منی دل نہ بوتگ راہء منی چمّاں بُرت منا
وتی دیدگ ء پہ ساہء منی چمّاں بُرت منا

دل گوں وتی گناہاں سرشپ داں سہمی ء
گوں من گُشے بیگواہء منی چمّاں بُرت منا

دل وت منا گُشیت ء من ہم دل ء گُشاں
سُوچاں چُشیں ہمراہء منی چمّاں بُرت منا

رُوچے گُشے دو رندا وتی واہگ ء پدا
مہرء گلیں جاگاہء منی چمّاں بُرت منا

گوں امبر ء زباداں زانء سرا منی
نازل گُشے آگاہء منی چمّاں بُرت منا

شوکت گُشیت اناگہ دیداریء گلء
دردء تہاریں راہء منی چمّاں بُرت منا

بُنْگَرانِ اِنْتِ وِہْدِ مَنِ ہَمْرَہِیَّ
ءِ مَنَّا بِلِّ ۽ بِچَارِ اِتِّ آئِیَّ

ہَرِشِپَاں رُوکِ اِنْتِ کئی بَحْتِ ۽ چَرَاگِ
مَن نَہ لُوٹَاں بے نِپِیں رُوژنَاہِیَّ

دِیْدِگَانِی کَنْجِلَاں پَہ مَن مَہ رِیجِ
کَہ بَہ گَنْدَاں مَن وِتِی بَیگُوَاہِیَّ ۽

دَل ہِزَارِ رَنْگِ ۽ مَنِ نِیْمُونِ کَنْتِ
وِہْدِے گَنْدِیْتِ نَاژِلِ ۽ زِیْبَاہِیَّ

بیاگوں بچکنداں منی مہر ء چراگ
اے منا گشتگ مدامی آئی ء

تو منی ساہ ء تئی ارواہ مناں
تو چیا جیڑے دل ء تہنائی ء

من مدام نازل تئی قول ء پدا
نشنگ اول دوست تئی ودار ء ذراہی ء

کئے منی دوست ء منی دژمن کئے انت
من دیاں شوکت مدام اے گواہی ء

نگاہ ء باتن ء ترانگ شموشتاں
وتی زانکارى ء زانگ شموشتاں

وتیگ ء عیب نہ کنت رُوج ء مروچی
گُشیت مارا شما وانگ شموشتاں

شموشتاں پیرک ء پِسی ہزانگ
یلیں بیلاں وتی پانگ شموشتاں

تہاری در نہ یتک رُوج ء سرون ء
شپ ء عہدانی دردانگ شموشتاں

دریں اوبادگاں دستئے بدارانت
منی زہگاں وتی شوانگ شموشتاں

نزاننکارے بہ کنت لبزے گناہ نیست
مُلُوکیں محرماں زانگ شموشتاں

گورے عقلء گنہگار ہم نہ بے تو
ترا دیریں تو دیوانگ شموشتاں

حیات پرچا گلگدارے شزارے
چراگاں رُوکیں پروانگ شموشتاں

پکرء آزمانء بُن انت شہدیں تزان
واہگء بانء بُن انت شہدیں تزان

من شت اول مہرء مجلسء سہتے
دردء دیوانء بُن انت شہدیں تزان

تو بہ کند ء منا بہ کنڈیں گوں
منے گشے جانء بُن انت شہدیں تزان

پکر ء آجوہی ء بچار گندے
مہرء مہکانء بُن انت شہدیں تزان

تزانگانی گلیں دوار جاہ ء

چو کہ سوزمان ء بُن انت شہدیں تزان

زاہر ء من حداء لُوٹوکاں

اندرا جان ء بُن انت شہدیں تزان

واہرگانی حیاں ء بازار ء

پلیں دیوان ء بُن انت شہدیں تزان

من حیاتاں حیاتے ء یاتاں

مہر ء کئی زان ء بُن انت شہدیں تزان

من پُلد پین بیگاہء مہرے شُوہاز کناں
داں کہ گلیں بانگواہء مہرے شُوہاز کناں

منے واہگانی بانور منے یاتاں در شُتنگ
باریں کجا بیگواہء مہرے شُوہاز کناں

ننداں گوں مجلسء من یاتاں گلء ندام
وتی دیدگ ء پے ساہء مہرے شُوہاز کناں

گوں پین ء لالیگاں منی دیداریء بتیت
پے سہردپین صباء مہرے شُوہاز کناں

استالاں ناچ دیاں گوں آزمانء پراہیء
من چاردہی پہ ماہء مہرے شوباز کناں

چو پُٹوئے وڑا من کوہ ء گراں تچاں
مہرء گلیں پہ راہء مہرے شوباز کناں

من پلّیں مہوشانی ننداں پہ نیادیء
درد ء گمء درگاہء مہرے شوباز کناں

من ش، و، ک، ت، آں پمائیء
ساہ ء وتی ہمراہء مہرے شوباز کناں

گزر یوگ ءِ اول من کہ مرچی آزمان ہم گزر یوگ ءِ انت
چست کن ات چماں بچارات کہ جهان ہم گزر یوگ ءِ انت

زلم ءِ آس رُوکیں پدا ماں ہر کش ءِ کَر ءِ گوراں
ہر کسی دل گزر یوگ ءِ انت ہر زبان ہم گزر یوگ ءِ انت

زار زار ءِ گزر یوگ ءِ انت گلیں مردم بے حساب ءِ
منزل ءِ شوہار ءِ پلّیں کاروان ہم گزر یوگ ءِ انت

گزر یوگ ءِ انت ذرچک ءِ دار ءِ کور ءِ چنگ یکبرا
گم جتیں لُنجیں شپانی پاسبان ہم گزر یوگ ءِ انت

گزر یوگ ءِ انت مکہ ءِ پاکیں زمین پہ بے وساں
حق ءِ راہ ءِ شون دیوکیں مہربان ہم گزر یوگ ءِ انت

چداں چے رَپتگ نئے دلبر ہمائے
تلاہ ڈروشم منی وابء نیائے

ترا چوں من دگہ جاہے بو پولاں
مدام بانگ دل ء مئے اندرائے

منا گوں مولماں وت گار کتگ تو
وتا درگج مروچاں تو کُجائے

منی و زانگ ء آدینک نہ بیت زنگ
گوں عکس ء سرجمیں تو یے تہائے

نہ لوٹاں جنّت ء حور ء پریاں
تئی من تو منی ارواہ ء ساہ نئے

آزمان رنگیں ذروشمے لالء
من سدّ کہ بات اوں زبادمالء

دل منا مرچی ننگ ء نیلیت
کندگاں لوطیت انت شکرگالء

بیا گوں امبازاں زور منا نازل
من تئی جود ء تو منی زال ء

تو وتی اصلی جاگہء رپت ء
وش نہ انت اندام نوں گلئیں شالء

دل منا ہر وہدء گشیت شوکت
نوں گورے دہرء سک تو جنجال ء

گُشتے نیستِ اِنْت

کئے منی حالء بدینء زانتِ اِنْت
کئے منی تزانگاناں پلگاریت
کئے منا دستء سرء ایرمالیت
اے کئے اِنْت کہ منی وفادارِ اِنْت
کئے منی واہگاں پہ رہچارِ اِنْت
مرچاں زندء وتی چہ بیزارِ اِنْت
شہرء چو مجنو بیگء سنگسارِ اِنْت
اے کئے اِنْت کہ درآمدیں مرچی
اے کئے اِنْت کہ وتا مزارے کنت
اے کئے اِنْت روباہانی ہونڈء اِنْت
ساہ ء رکینگ ء وتی مرچی
چہ وتی کُرتگیں بدیں کاراں
اے حیاتِ ایں بلئے گُشتے نیستِ اِنْت

تپتگیں زہیرانی آسءِ سُتگک اوں
ہر شپانی گڈی پاسءِ سُتگک اوں

من گوں اندوہاں گُشے ہر ساعتاں
کدہ ءِ کیفءِ گلاسءِ سُتگک اوں

ہو! برے تئی دیدگانی کیلوء
تئی گمانی پُریں تاسءِ سُتگک اوں

”بیا ندرگ کن“ منی جونءِ جساں
دُوریءِ تئی بے کساسءِ سُتگک اوں

من وتی زہریں گلءِ شوکت پدا
مہرءِ وشبوہانی واسءِ سُتگک اوں

مے قسمتِ گُشے مدام رندا میں زندگی
منزل نیت ہمائیں کہ پندا میں زندگی

رُچے منی تہنائیء شومانیت پہ وتا
رُچے گُشے مے تزانگء ہندا میں زندگی

دردانی بیتگء مے دلء واہگاناں بارت
گنداں دمانے مے گُشے سندھء ایں زندگی

ناں سیاہ ءِ ننتیکہ سبز انت نانا ماہے چار دہی
ہورت نئے اگاں بچار منی جندا نیں زندگی

گوں لیب لیب ءِ مہر ءِ جُہلانکی ءِ کپیت
شُومیں مناں منی کہ بندائیں زندگی

چو کہبگیں جنین ءِ سینگار کنت وتا
شوکت بزاں تئی نوں رندا نیں زندگی

شادہانی شپ شہاریت دیدگاں
یکے دومیء اوں چاریت دیدگاں

دل حیا لاں زندء بے حال بیت
آ منا و ہدے کہ داریت دیدگاں

سُوہویں سرگُوپ دلء میلء وتی
کنجلاں لالء سماریت دیدگاں

بیگواہیں امروزء اوستے پر مبات
کئے کئی امروزء ماریت دیدگاں

پہ گدارے آ مہ گندیتیں منا
ارس اولمب بیت لتاریت دیدگاں

بیگاہء سارت ء سُبکیں گواتےء
سر بگر شوکت و داریت دیدگاں

دلء چہ کہ درکیت زبانی گُشیت
منالالء تڑندیں شگانے گُشیت

ندام مہرء دیمپانیء مہوشء
جبینء گمء رنجء آسے جُشیت

تلاہ دڑوشمء گوں دلء واہگاں
منی مہرء و شبوہاں جیگء مُشیت

مہ گندیت مُرادانی پلّیں درء
دلے چو گُشے شیشگیء پرشیت

شپے وار کنت کیت حیاں پڑء
وتی شوکتء زردء گالاں گُشیت

تزانگاں بکشائیت دل ۽ ہوشاماں نہ بارت
دلجم ۽ دہر ۽ سرجمیں ایماناں نہ بارت

دل منی روچے دل دل ۽ گوں من زہر بہ بیت
سہبتاں مہر ۽ منے وڑیں ناداناں نہ بارت

بارت منی روکیں کینگ ۽ موجیں انگراں
کودکی لیب ۽ شگلین داستاناں نہ بارت

منے دل ۽ نیاد ۽ درگہ ۽ ہچیر دوست وتی
کندگ ۽ ٹہک ۽ مجلس ۽ دیواناں نہ بارت

ماں حیات رژناہیں دل ۽ زہیری زیملاں
کوریں امروزے منے دل ۽ ماہیکاناں نہ بارت

زہیرانی زرءِ گُٹّ ۽ منابارت

نزانگ بخت وتی ار جان مناجنت
زہیرانی زرءِ گُٹّ ۽ منابارت
دل ۽ منے آزرگیں تاراں سُرنیت
گوں لبزاں شیر کنیں گالے ٹہینیت
ند ۽ چمدار مناکنت ہر شپ ۽ آ
کہ شہد ۽ شگلئیں گالے بہ لکاں
جہان ۽ دید گانی سنبہاں چہ
دوڑمپ من زرتگ ۽ گالے ٹہینتگ
بہ گندے ہمبلاں زانٹے ودی بیت

ہر دیں دردے چہ جبینءِ جُننریت
و پتگیں وابءِ حسینہ جُننریت

بواں تالاں کنت دُراہیں شہرءِ
آسمی پُل چہ زمینءِ جُننریت

وہدے نیم واب بیت چو آہوگءِ
بزمشیءِ تحتءِ سرینءِ جُننریت

پہ وتی ماہیں گلءِ دیدارءِ
دل منی بیگہءِ دژینءِ جُننریت

پہ شدگیں گُشے پدا لاپءِ
گریں نانے چہ تینءِ جُننریت

پُلّیں کاڑانی مدام دیوانءِ
شوکتءِ گندیت زرینہ جُننریت

ہفت رنگی ایں شارءِ وتی لیٹین وتء بچار
نرم نرمء بیا زگریں دلء الوتء بچار

انچو بیا کہ منیگ ء تئی ساہ سہی مہ بنت
زردء مراد ء واہگء تو زیارتء بچار

مہرانی جنٓتء تئی تزانگ بہ سمبہاں
یاتء ہزانگء چہ وتی دولتء بچار

مہرانی گلئیں تا کچہاں تو سر بہ کش شوکت
تو بیا نون منی مہر ء وتی ہمتء بچار

وتی مستیانی شہرہء منی تزانگاں بہ بر گوں
شہرہء گنوک ء دُراہیں دیوانگاں بہ بر گوں

زانتکاریء دیارء تہنا تو شرنئے دوست
پکرانی جنّتء تو بے زانگاں بہ بر گوں

تہنا پہ مکتبء تئی واہگ نہ سمبہنت انت
بے وانگانی شہرہء تو وانگاں بہ بر گوں

کائے بیا اے کہریں دہرہء بکن لگتھمال
راجء پدا سروک ء تو شوانگاں بہ بر گوں

یک مُدّتے منابیت تئی مہرہء سجدہء آل
مُنجاراں تئی درء من ء پانگاں بہ بر گوں

شوکتِ نوں لبز لبز شوبا زگ ء رَوْنِے
وتی شعرہء زیراں گوں دردانگاں بہ بر گوں

دل ۽ گل

نیلیں آزمان چار دہی ماہ پُلّیں اِستال شاہد اُنت
تو منی زندہ ابد مانیں زہیری زیمیل تے
تئی گلگیں سازانی سُوزیں کہ دل ۽ تاہیر دنت
اے تئی دیوانگیں زردہ کرار اُنت کہ منا
بارت رسینیت ہونگیں زردہ زہیرانی رم ۽
۽ وتی طفلیں دل ۽ رازاں پہ من تالان کنت
۽ منا پُرسیت چونوک سوریں جنوزام ۽ وڑا
وت نہ گزیت ۽ منا ہم گز یوگ ۽ تزن ۽ نہ جنت
چوں مباں قولیگ من روچے سد براں پہ آئی ۽

کہ دل تڑاناں منیگاں ساز کنت روچے دُبر
گوں وتی ٹہل ۽ ہزاری ننگ ۽ بچکندگاں
سہنگے لنتاں پہ نکر ایے سُرینیت گپ جنت
گوہریں چماں کہ شانیت مئے دل ۽ لُنجیں زر ۽
دل چوماہ ۽ چار دہی روژنانہ بیت آساعت ۽
گل وتی نیادانی گز ۽ نچ ۽ پیچ کہ کنت پہ واہگے
دل وتی زگریں زہیری مولماں درشان کنت
سہنگے زہر ۽ ماہیں گل ۽ وٹشان کنت

جمبراں بَشامی رگام گورتگ تو سرپدے
نازلے سرگوں ترونکلاں ششتگ تو سرپدے

من وتی ہر وہدے ہے تالہہ پہ عذابیء
دوست تئی زلفانی شمء دیستگ تو سرپدے

دل ہزار نازیں من گوں اندوہاں سُرمگیں سہبء
وت وتی جیگ بندے سرا بستگ تو سرپدے

بیا منی زردے اندوہاں چکاس ء بچار سہتے
اے تئی عاشق رہسراں نشنگ تو سرپدے

لاڑکیں کاڑانی سروکیء گردگ ء سیلے
گل دوئیں دیدوکاں ترا دیستگ تو سرپدے

کئی ودارانی حاترا شوکت نشنگے دیر انت
کاروان سے روج انت چداں گوستگ تو سرپدے

باگ ۽ بہار پہ موم ۽ موسم در اتلگ انت
پہ من زہیر ۽ تزانگ ۽ ہوشام سر اتلگ انت

بخت ۽ منی توامیں لکیراں نون زہر کتگ
چہ قسمت ۽ دست ۽ منی واہگ لگشتگ انت

بیا ۽ منی حال ۽ تو دمانے پدا بگر
من اوں گوئے دہر ۽ گشے مرچاں کرتلگاں

مارا تئی شگانانی نہ پرینیت تزانگاں
من گشتگ چے بانک بلئے چہ تو شمشتگاں

تو زہر مبو گوئڈلیں تیراں دل ۽ مجن
من پہ اگوتی چہ تئی شہر ۽ در اتلگاں

شوکت گماں تو تیوگیں زندہ بہا بزور
تئی نیئت ۽ پولنگ ادا کس ۽ نہ شُشتگ انت

ہمبوہیں گونگاں سر پہ تاہیرے کشتک
منے حیا لانی دُور سریں کورے ملٹک

من گنہگاراں تی دل پگا رگ نزانہ
تو دل چماں مدتے مارا چارتک

کئے منی بستارے وتی ساہے سر بہ کنت
من ہے پیہیں ہمبل ۽ یارے لوٹک

مہرے ہوشائیں دیدگاں دریاء دل
چہ تی رگاں شیرکنیں تارے تینگک

من گورے دہرے چاکراں گاراں گارنباں
تی گلہیں مہراں کہ منی ارواہ سیل اتک

شوکتے ہر وہدے ترا دکانیں دل
سُرگیں دمک ۽ رہسراں پلہیں چارتک

تمہاء متیگء حالے بہ شنکیت
تئی نیادانی احوالے بہ شنکیت

منی بے برکتیں زردء کماٹگ
اگاں توسیپء تئی گالے بہ شنکیت

تئی شیر گونگیں دروشم جہانء
بہ بیت بانورء چیہالے بہ شنکیت

منی راجء دلء جہدے بہ جہنزیت
دگہ ظالمانی دیوالے بہ شنکیت

تئی چه دژوشمء رژنء جہانء
ملنگ ء مست ء ابدالے بہ شنگیت

گڑا ساچان بیت کلء نیوان مئے
تئی بیگانئی ہر ٹالے بہ شنگیت

پہ ما نوک کیسگاں نوکیں شگانے
مہ بیت انت چوکہ نیم بالے بہ شنگیت

دریں دیوانگ ء مارا سما نیست
وتی ابدالی ء گالے بہ شنگیت

حیات بیگانگیں دہر ء سکین یے
بدئے اوستانی استالے بہ شنگیت

روح بہارگاہ ء منزل ء رپتگ بُک اِتگ
مئے زہیرانی دور سریں ہار ء مل اِتگ

کس منا بُہتام ء شگان سوچاکیں مہ جنت
دیدگاں مہر ء میتگ ء مستاگے چتگ

بیا منی اومانیں دل ء پاباراں بچار
گوں تئی درداں من کپوت سینگ ء نال اِتگ

زندگی بلکیں چے پدی موہے دنت منا
من زہیراں گوں تیوگیں دنیا چار اِتگ

مار سریں پادینک تئی منی اوستانی بر انت
من وتا مہر ء میتگ ء ہر روح سیل اِتگ

بیا حیات برپیں دامن ء بستاراں بہ گند
گوں زہیراں من تئی دل ء پابار مار اِتگ

شپانی سینگاں مہرء نشانی گونیں کیت
کہ پُلاں آسئی بُوہ مہوشانی گونیں کیت

صباہ برپیں دلبنده زِرء گوشء جنگ
کہ ہوراں جنّتء گوات بیگہانی گونیں کیت

او کاشیں مہپراں سیاہ ء بزیں بُرواناں چہ
اے سیاہی ہر شپء تئی سُرْمگانی گونیں کیت

ہمک سہت ء دمان ء پہ منی گوشاں گُشے
کہ زرگوات ء توارتی سنگہانی گونیں کیت

تہاری ہیچ نہ بیت چارده ء وهد ء ساعتاں
تئی کہ دروشم ء را ماہیکانی گونیں کیت

چہ دنیا ء گم ء من اندوہاں بے حال
کتاب وهدے کہ دوست ء آزمانی گونیں کیت

گشیت شوکت دل ء دنیا چوپل نیگ ء سز پیت
کہ سرگواپ ء گل ء تاس مہلبانی گونیں کیت

لچھ

منا چونیں نزاناں من منی شپ ہچ نہ بیتیں روچ
چیا من زندگ اوں بیلاں چُشیں زندء منیگا سوچ
تنیگہ من وتی زندء نزاناں زندگی جی یے

وتی زندء تپاس ء شپ ء روچ عقل تاجینتگ
کہ چو من ایمنیں زندء وتارا دُور گوازینتگ
تنیگہ من وتی زندء نزاناں زندگی جی یے

منی اے زندگی ہر وہدگم ء رنجانی دیمپان انت
کدی زاناں تہاریں شپ منی دردانی درمان انت
تنیگہ من وتی زندء نزاناں زندگی جی یے

پہ زندانء منی زندء منا زندگ کتگ بیلاں
بزاناں من وتی زندء پہ زندانء روگ نیلاں
تنیگہ من وتی زندء نزاناں زندگی جی یے

چيا مہرنگ مني زہر انت مروپي
حبر چے انت دلء کھر انت مروپي

بيا منت کنئے دوستء منيگء
دل اوں چو انگرء سُہر انت مروپي

شراب وارنگ گُشے واب اوں ادا من
گلء ديمء زبان مہر انت مروپي

نہ کُرتگ من خطايے او حيات جان
چيا مہرنگ چو بے مہر انت مروپي

منی زرد ء کہ ایرنشنگ ہما انت کلکشان
گل ء دژپشوکیں گیوار ء شم ء انت کلکشان

برے شاعر گُشت سنج انت برے شاعر گُشت دژین
بلتے ماں آزمان ء بے تما انت کلکشان

برے مالاس ء نام داتگ برے مسک ء زباد ء نام
منے پُر مہریں دل ء چہ بے سما انت کلکشان

زہیر ء مولماں رنجیگ کتگ زرد ء جہان
دل ء منے تزانگانی مہر ء ماہ انت کلکشان

چہ دنیا ء ماں آپار ء یک لالے در چتگ
کئے انت آ انت کاڑانی رم ء انت کلکشان

تزانگاں وزن دات زہیراں رپت ء کُت
شاعری بیلاں چوں من مُپت ء کُت

مولماں مہر ء انگر ء آس ریتک
نوں ماشرزانتگ اے منے بحت ء کُت

بچ نزانن ما کہ دیمترا چے بیت
کارپدے شوئیں ما وت دست ء کُت

واہگ ء مہر ء شیرکنیں تزانگ
گم جتیں زہیراں مرگے تحت ء کُت

واہگ ء مہر ء منے کتاب تاک تاک
عالم ء شوکت بازیں جست ء کُت

